

РЕШЕНИЕ

№ 3813

гр. София, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Елица Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3099** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) С., представлявана от процесуалния си представител юрк. А., срещу решение № 1344 от 15.12.2021 г., постановено по НАХД № 10192 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 12-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № F. от 27.05.2021 г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП С., с което на основание чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството (ЗСч), на С. Т. Г., в качеството му на управител на [фирма], е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 200 лева, за извършено нарушение на чл. 16, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч. и § 33 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираното основание е за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Твърди се, че неправилно СРС е приел, че процесният случай е маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Касаторът посочва, че на

лицето Г., в качеството му на представляващ, на 04.03.2021 г. са съставени 3 броя АУАН по чл. 16, ал. 1, т. 4 ЗСч, като управител на три дружества. Следователно лицето е извършило три нарушения за 3 различни дружества за 2020 г. Освен това, дължимият ГФО е подаден едва през м. 02/2021 г., т.е. със значително закъснение. Допълва се, че нарушението, за което е санкциониран С. Г. не се отличава от останалите нарушения от този вид с по-ниска степен на обществена опасност. Липсата на вреда за фиска е ирелевантна, доколкото нарушението е с формален характер и в състава му не е включен определен вредоносен резултат. Искане се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде потвърдено изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – С. Т. Г., не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

При извършена проверка на 18.02.2021 г. в ТД на НАП С., офис „И.“, при извършена справка в Търговския регистър и в регистъра на юридически лица с нестопанска цел при Агенцията по вписванията е установено, че С. Т. Г., в качеството си на управител на [фирма], не е изпълнил задължението си да осигури публикуването на годишния финансов отчет (ГФО) за 2019 г. на дружеството чрез подаване на заявление за вписване и представяне на обявяване в Агенция по вписванията – Търговски регистър в законоустановения срок – до 30.09.2020 г. Заявлението за вписване и представяне за обявяване на ГФО за 2019 г. в ТР е подадено на 11.02.2021 г., със закъснение от 4 месеца и 11 дни. Установено е, че [фирма] е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г., съгласно която нетните приходи от продажби възлизат на 46 940.08 лева. За констатираното нарушение бил съставен Акт за установяване на нарушението (АУАН) № F. от 04.03.2021 г., като въз основа на него е издадено процесното НП.

Съдът е изложил и правните си изводи, за да отмени НП, поради констатирани нарушения на материалните правила при издаване на НП, а именно: налице са основанията за прилагане на чл. 28 ЗАНН.

Касационната инстанция приема, че СРС, 12-ти състав, е постановил съдебно решение при неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 16, ал. 1, т. 4 ЗСч ръководителят на предприятието отговаря за съставянето, съдържанието и публикуването на финансовите отчети и на годишните доклади, изисквани по този закон. Според § 1, т. 24 от ДР на ЗСч „ръководител на предприятие“ е лице или лица, които лично ръководят предприятието в качеството си на собственици, управители или упълномощени с договор, които носят отговорност за цялата икономическа дейност на предприятието пред собственика или собствениците - акционерите, съдружниците, пред местното самоуправление или пред държавата. Съгласно действалата към датата на нарушението редакция на чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч, предприятията публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, за всички търговци по смисъла на Търговския закон – чрез обявяване за вписване и представяне за обявяване

в търговския регистър, в срок до 30 юни на следващата година. В закона е било въведено изключение само за срока през 2020 година, който заради извънредното положение е бил удължен до 30.09.2020 г., а тази промяна касае настоящия случай, тъй като има действие за 2020 година и се прилага относно годишните финансови отчети за 2019 година. Впоследствие от 01.01.2021 г. е влязла в сила актуалната редакция на нарушената разпоредба, която вече предвижда срок за подаване на отчета до 30 септември на следващата година. В конкретния случай категорично се установи от събраните по делото доказателства, че Г., като управител на [фирма], не е изпълнил в законоустановения срок до 30.09.2020 г. (сряда – работен ден) това свое задължение да публикува чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в Агенцията по вписванията в Търговския регистър на Годишен финансов отчет за 2019 г. По делото няма приложена декларация и данни за подадена такава по смисъла на чл. 38, ал. 9, т. 2 ЗСч, с оглед на което не може да се приеме, че дружеството не е извършвало дейност през 2019 г. и предвид на това да е било освободено от задължението си по чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч. Напротив, дружеството е подало годишна данъчна декларация по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане, в която е било отбелязано, че за 2019 година нетните му приходи от продажби възлизат на 46 940,08 лева, тоест то явно е извършвало търговска дейност през 2019 година. Настоящата редакция на чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч, влязла в сила на 01.01.2021 г., тоест след извършването на нарушението, не се явява по-благоприятна за дееца по смисъла на чл. 3, ал. 2 ЗАНН, понеже и в двата случая срокът за подаване на отчета е бил до 30 септември, поради което следва да се приложи чл. 3, ал. 1 от ЗАНН и законът действал към датата на нарушението. Съдът намира, че управителят на дружеството е следвало така да организира работата си, че да не допуска извършване на нарушението. Именно епидемичната обстановка в страна е била съобразена от законодателя, като срокът за подаване на отчета е бил удължен от 30 юни до 30 септември, но задължението не е било изпълнено в рамките и на удължения срок.

Според чл. 74, ал. 1 ЗСч който е задължен и не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лева. Наказанието е в минимален размер, поради което съдът не може да го намалява повече.

Деянито, за което е санкционирано лицето, не е маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Нарушението е на просто извършване, което означава, че общественотоопасните последици са настъпили със самия факт на неговото осъществяване и липсата на вреди не може да е от значение за преценката относно наличието на маловажен случай, а освен това не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други деяния от същия вид. Целта на законодателя е да дисциплинира всички задължени лица, като ги ангажира да уведомяват службите и общественото, чрез Търговския регистър за своята дейност – приходи и разходи. Управителят на дружеството следва така да организира и осъществява дейността си, че да спазва законовите изисквания. Наказанието се налага, именно защото той не е организирал така своята работа, че да изпълнява в срок вменените му законови задължения. За липсата на маловажност говори и обстоятелството, че отчетът е бил подаден със закъснение от четири месеца и 11 дни, и то едва след констатиране на нарушението, тоест едва след намесата на контролните органи задължението е било изпълнено, което е индигия, че при липса на намеса на органите на НАП, то е възможно и към настоящия момент отчетът да не беше подаден. Липсата на вреди е основание за

налагане на санкция в по-нисък размер (същата е определена в минималния такъв), но не и за маловажност на нарушението. Отново трябва да се подчертае, че епидемичната обстановка в страната е била съобразена от законодателя, като срокът за подаване на отчета е бил удължен с три месеца от 30 юни до 30 септември, но задължението не е било изпълнено дори в рамките на удължения срок. Срокът на закъснение от над 4 месеца не може да се приеме за незначителен.

Като е достигнал до изводи за допуснато нарушение на материалния закон в хода на производството пред административния орган, въззивният съд е постановил неправилно решение, което следва да се отмени и вместо него постанови решение за потвърждаване на НП.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1344 от 15.12.2021 г., постановено по НАХД № 10192 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав, като вместо него:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № F. от 27.05.2021 г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП С., с което на основание чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството (ЗСч), на С. Т. Г., в качеството му на управител на [фирма], е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 200 лева, за извършено нарушение на чл. 16, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч. и § 33 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: